

Chemarea

Revistei Române

On. Biblioteca Universității Cluj
Gratuit
2 ex. of.

Pe un an... Lei 200—
Pe un jumăt. .... Lei 100—
Autorități și instituții... Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria No. 36.
Telefon 7-60.

Necesități contemporane

Cu ocazia șederii mele la Cluj, am fost solicitat de către domnul Șef-redactor să colaborez la „Chemarea”. Primesc această invitațiune și pentru motivul că, consider de mare importanță existența unui organ special ce s'a creat prin ziarul Dv. pentru tinerimea română, în ale cărui coloane tineretul încearcă să vorbească o altă limbă decât aceea pe care am putea-o numi a trecutului. Dacă mi-am încheiat conferința: „Cugetări europene de anul nou”, referindu-mă la cuvintele președintelui Universității Columbia New-York, Nicolas Murray Butler, prin aceasta am lăsat deja să se întrevadă că adopt punctul de vedere al savantului american, anume că în epoca electricității relațiile economice nu mai pot fi cercetate cu mijloacele de luminare de care s'au servit părinții și bunicii noștri, cu opaițul și lampa de petrol. Sunt prea potrivite cuvintele lui Butler, că viitorul de mâine nu poate fi stăpânit cu mijloacele de ieri.

Este totdeauna o tragedie în viață, dacă prin nu împoartă ce evenimente o generație dispăre, și dacă prin aceasta evoluție perpetuă ajunge în pericol de a fi zguduită. În războiul mondial toate națiunile participante au pierdut tocmai oamenii din contingentele, care ar fi astăzi chemate să ocupe în țările lor posturile de conducere. Desigur, există excepții, după cum dovedesc exemplele, și că aceste personalități din aceasta, să-i zicem, depășită (übersprungen) generație, posedă priceperea necesară pentru erii și pentru astăzi, ne-o dovedesc clar faptele lor.

Dar cercul lor este atât de mic, și toate experiențele și evenimentele, cari până acum le-au umplut viața, au lăsat, durere, la foarte mulți, să degenereze numeroase calități, cari le-ar fi asigurat perspective frumoase. Cu atât mai important devine rolul generației viitoare. Tineretul de astăzi a crescut în cu totul alte condițiuni, decât toți aceia cari se găsesse la jumătatea drumului vieții, în etatea omului matur. Tinerii nu mai pricep în multe chestiuni pe cei bătrâni și viceversa bătrânii cred a nu mai putea înțelege pe cei tineri; ei cred că trebuie să dirijeze tineretul în orbita lor. Și toate acestea tocmai din cauza că organul de legătură, generația mijlocie, lipsește.

Cu atât mai important este pentru tineretul de astăzi să țină cont de aceste împrejurări și să nu se lase antrenat la experimente, care pot să fi luat naștere din cele mai bune și nobile motive, care însă dintr'un motiv sau altul în practică sunt irealizabile. De aceea tineretul să urmeze vechiul dicton grecesc: „Cunoaște-te pe tine însuși”. Această autocunoaștere este

o urgentă necesitate pentru evaluarea exactă și sincronizarea propriilor puteri și a puterilor lumii ce ne înconjoară. Desigur, tineretul să pășească înainte mânat de un puternic idealism. Dar tineretul să îndrăgească cecece a spus odată decedatul cancelar german Otto v. Bismark: „Să facem politică cu inima fierbinte dar cu mintea rece” („Treiben wir Politik mit heissem Herzen aber kühlem Verstand”), cuvinte exprimate în altă formă de decedatul ministru de externe german Dr. Gustav Stressemann când spunea: „Să facem politică națională reală”. Această autocunoaștere condiționează mai departe prezența conștiinței răspunderii. Tineretul, din care vor răsări odată viitorii conducători, trebuie să fie pregătit din vreme și să-și facă singur educația simțului de răspundere față de dânsul însuși, față de familie, față de Stat și colectivitatea oamenilor, căci serviciul față de patrie (der Dienst am Vaterland) nu exclude serviciul față de omenire. Mai mult chiar, ele se cer reciproc și se întregesc, căci în epoca electricității, în epoca progresului tehnic, când granițele țărilor se apropie tot mai mult, nu mai putem gândi cu mintea îngustă (engstirnig) ei trebuie să ne lărgim privirea pentru a cunoaște lumea din jurul nostru, pentru a cunoaște și problemele altor popoare. Și pentru aceasta este nevoie în primul rând, ca să încere a-mi cunoaște slăbiciunile și forțele și astfel instruit să învăț a înțelege mentalitatea altor oameni, altor popoare, altor națiuni. Totul ne indică că, în interesul omenirii trebuie să ajungem în cele din urmă la o colaborare mai strânsă a națiunilor. S'au făcut numeroase încercături în această direcție, dar pe primul plan al unor asemenea gânduri stă încă și astăzi năzuințe economico-politice, lupta pentru supremația politică mondială. Aceasta manifestă și exagerată preponderanță a politicului asupra economicului și culturalului, este în bună parte vinovată că astăzi cele mai multe popoare ale Europei sunt trântite la pământ de o grozavă criză economică, pentru că se încearcă cu mijloace antebelice să se stăpânească ideile noi de colaborare a națiunilor. Sud-Estul Europei este un exemplu clasic în această privință. Înainte de războiu au fost mai întâi Turcia și Rusia, apoi Austria și Franța care au luptat pentru supremația politică. Astăzi au apărut alți actori pe scena politică a Sud-Estului; Franța și Italia sunt țările care luptă pentru laurii victoriei. Pentru această luptă de hegemonie se acordă subvenții și împrumuturi, fără a ține cont de scopul economic, și fără considerare că prin aceasta viața economică a popoarelor

de Dr. Walter Hoffmann
Profesor la Academia Montana din Freiberg

respective, privită în perspectiva viitorului îndepărtat, se a putea îmbunătăți în mod simțitor — sau nu. Sunt exact mijloacele antebelice cu care lucrează astăzi cabinetele europene, cu toate că viața a luat între timp, în toate domeniile, alte direcții, și cu toate că astăzi aeolo, unde mai înainte era nevoie de mulți oameni, se poate obține un efect similar sau mai mare prin simpla racordare a curentului electric. Se pare că singură politica mai utilizează vechile mijloace antebelice, deși multe instrumente și idei și atâtea manifestări ne indică clar că și în domeniul politic am intrat într'o eră nouă. În această eră economia joacă un rol de mare importanță. Nu vreau să reprezint prin această afirmație teza ca și când economia ar fi soarta omenirii, dar nu trebuie uitat că, tocmai pentru conviețuirea oamenilor și a națiunilor, ea are cel puțin aceeași importanță ca și înalta și marea politică, căci în definitiv baza oricărei așezări de Stat este, pe lângă o administrație bună și ireproșabilă, o economie solidă, o economie care să dea populației tot ce-i trebuie pentru traiu, nu în sensul unei autarhii, ci în sensul unei diviziuni a muncii în domeniul producției, în interesul oamenilor și al omenirii, pentru a putea face economie și gospodăria cât se poate de efin. Se va spune că asta nu se va putea realiza decât prin introducerea socialismului și comunismului. Alții vor afirma că numai economia individualistă este în stare să asigure progresul omenirii. Ambele teze conțin un sămbure de adevăr, ambele concepții nu trebuie să se așeze cu orice preț pe poziții diametral opuse, ele trebuie să se găsească — nu într'un compromis putred, ci într'o sinteză care să asigure personalității, în interesul colectivității, cea mai desăvârșită libertate și cu toate acestea să așeze pe al doilea plan scopurile egoistice ale indivizilor pentru a nu periclită bunăstarea generală.

Iată de ce este nevoie de creșterea individului în spiritul răspunderii, ca să fie totdeauna în clar că nu poate să lase frâu liber pasiunilor sale, ci trebuie să se exerciteze din vreme în disciplina răspunderii, pentru ca mai târziu să fie demn de rolul de conducător.

Trăim într'o epocă de decadentă a solitarilor senili, de olimpică factură spirituală.

Din haosul senzorial al lumii de astăzi se decantează principiile clare ale unei vieți de armonică colaborare pe plan colectiv.

Dr. Walter Hoffmann.

Cel ce semnează astăzi articolul de fond nu mai are nevoie de a fi prezentat publicului românesc; el este îndeobște cunoscut și apreciat în cercurile noastre economice diriguitoare. Totuși, e o elementară datorie de curtoazie și sentimentul de recunoștință ne îndeamnă să schițăm aci personalitatea eminentului savant german, care, urmând cu dragă inimă invitațiunii noastre, își inaugurează astăzi colaborarea regulată la ziarul „Chemarea”.

Născut în 1891 la Eisleben, Walter Hoffmann, după ucenicia comercială obișnuită în Germania, studiază la Universitățile din Berlin, Tübingen, și Giessen, unde se promovează cu disertațiunea: „Diviziunea Muncii între bănci și casele de economii”. La începutul războiului intră în serviciul lui „Preussenkasse”, Berlin, ajunge apoi asistent, sindical Camerii de Industrie și Comerț din Halle; profesează la Academia Comercială din Lipsca și habilitează la Universitatea din Halle. În 1923, adevăc în etate de 32 de ani, ajunge profesor de economie politică la Academia Montană din Freiberg.

Timp de zece ani, Dr. Hoffmann întreprinde vaste călătorii de studii în sudul Europei, propunându-și să cunoască această parte a continentului european din punct de vedere politic, cultural și economic. Dânsul nu se mulțumește cu literatura învechită, lacunoasă și dese ori tendențioasă, deînainte de războiu, nu se împacă cu părerile curente, evident greșite, asupra popoarelor „balcanice”, ci vrea să se informeze și documenteze la fața locului, iar după zece ani de muncă de explorator și pionier vine cu autoritatea ce i-o oferă cunoașterea realității să combată și împrăștie prejudecățile dăunătoare, ce se mai mențin, în legătură cu popoarele Sudestului. Recenta sa lucrare: „Süd-Ost-Europa” este dovada vie a celor afirmate de noi.

Dr. Hoffmann a publicat o serie de lucrări asupra comerțului bancar, industriei, statistice, a scris monografiile industriale, a colaborat la dicționarul pentru științele de Stat, dezvoltând în același timp o bogată activitate ziaristică în coloanele ziarelor și revistelor de specialitate germane. Cele mai importante lucrări, care ne privesc pe noi, sunt: „Die Volkswirtschaft Südslaviens” (1930) și „Süd-Ost-Europa”.

Profesorul Hoffmann este, după cum se poate vedea și din cariera sa bogată în variațiuni, înainte de toate un practician. Distinsul om de știință a îndrăgii probabilitățile lui Goethe (ce bine ar fi să le îndrăgească și politicianii noștri teoretizanți!): „Gau ist teurer Freund alle Theorie und grün des Lebens goldner Baum”. Eșit din viața practică, profesorul Hoffmann n'a pierdut contactul cu realitățile economice, aducând cu sine la cat dră o bogată colecție de experiențe practice, o rîbustă concepție realistă, spirit rezolut, energic, entuziast dar utilitarist, pe care a știut să le armonizeze în mod ideal cu înaltele sale preocupări pur

(Urmare pe pag. 2-a).

Periscop economic

GERMANIA

Excedentul la export pe anul 1929 s'a repartizat astfel:

Industria mașinilor	1.162 mil. Reichsmark
chimică	1.059 " "
fierului	979 " "
textilă	749 " "
Total	3.949
	(157.960 milioane Lei.)

Numai industria fierului ocupă 450.000 muncitori. *Agricultura germană consumă articole industriale cumpărate din mâna întâia (direct dela producător) în valoare de 10 miliarde mărci (400 miliarde Lei).* De aci proverbul german: „Hat der Bauer Geld, hat's die ganze Welt“.

Urcarea salariilor cafelilor de brutari și a prețului pâinii în Germania a evoluat:

In epoca 1895-1913:
Salarii dela 22,4 Pfg la 41,6 = 187%
Preț, pâinei „ 9 „ 15 = 166%.

In epoca 1913-1931:
Salarii dela 41,6 Pfg la 125 = 300%
Preț, pâinei „ 15 „ 20 = 133%.

Iată de ce se plâng germanii contra salariilor mari, cari împiedică ieftinirea traiului și normalizarea vieții economice.

După calculele Germaniei, aceasta ar fi plătit în contul reparațiilor, până la 30 Iunie 1931, suma de 67.673 milioane mărci, sau 2.706.020 milioane Lei.

Profesorul Wagemann, conducătorul Institutului pentru cercetarea conjuncturii (Berlin), a publicat un proiect de reformă monetară, care a produs mare vâlvă în cercurile economice germane. Principiul esențial al acestei reforme este ca Statul să preia o datorie eternă până la 5 miliarde mărci pentru bancnotele emise fără acoperire aur. Discuția continuă pro și contra, unii susținând că reforma nu constituie nici un novum, că economicește și științific nu este justificată etc. Wagemann afirmând că nu preconizează un experiment inflaționist, ci urmărește o serioasă și radicală reorganizare a sistemului de credit. Asupra acestei chestiuni vom reveni.

FRANȚA

În anul 1931 stocurile de aur ale Băncii Franței au sporit cu 15 miliarde franci. În același timp, rezervele de deviza, pe lângă luarea în considerare a pierderilor suferite în urma devalorării lirei steline, au scăzut la 20,5 miliarde. Portofoliul efectelor scontate s'a urcat, datorită politicii de asanare a institutelor financiare, adoplata de Banca Franței, dela 4,2 miliarde la 8 miliarde. Depozitele girale ale particularilor au crescut dela 15 la 23 miliarde. Circulația fiduciară s'a majorat dela 76 miliarde la 83,5 miliarde franci.

(Continuare din pag. 1-a).

științifice. Walter Hoffmann este tipul reprezentativ al savantului modern, omul de rasă al secolului nostru, un adevărat „Weltmann“, care punând științei probleme practice, o fecundă și-i dă conținut real și util. Profesorului Hoffmann nu-i place să se închidă hermetic în turnul său de fildeș; el părăsește deseori acest observator de meditație abstractă, pentru a coborî în viața de toate zilele, pentru a pătrunde în adâncimile și tainicele ascunzătorii ale realității. Ce sunt oare căldătorii sale de studiu? Excursiuni de recunoaștere a lumii concrete, de cunoaștere și înțelegere a stărilor de fapt, a problemelor și necesităților, care frământă omenirea, a mentalității, obiceiurilor și aspirațiilor popoarelor și spațiilor economice locuite de ele, de care trebuie să se țină cont în mișcarea pentru realizarea unei sincere colaborări economice internaționale, îndeosebi între „Mittel- și Süd-Ost-Europa“.

Salutăm cu vie plăcere colaborarea d-lui Profesor Dr Hoffmann, ale cărui contribuții interesante vor permite tinerimei noastre să se informeze asupra problemelor economice, politice și sociale contemporane și să se orienteze în aceste vremuri turmentate de curente haotice și anarhice, întunecate de o nebulozitate universală.

I. Martalogu.

ROMÂNIA

Iată rezultatele recensământului populației:

Oitenia	1.516.472 locuitori
Muntenia	4.025.005 " "
Dobrogea	811.332 " "
Moldova	2.113.123 " "
Basarabia	2.865.516 " "
Bucovina	845.913 " "
Transilvania	3.217.149 " "
Crișana și Maramureș	1.387.675 " "
Banat	942.077 " "
România	18.025.237

În toată țara avem 5.570.399 clădiri locuite.

Din cifra populației de mai sus avem 14.397.344 rurală, sau 79,87%, și 3.627.893 urbană sau 20,13%, din total.

Spicului din volumul dlui Dr. Walter Hoffman: „Süd-Ost Europa“. Reforma agrară n'a părut pe nimeni, ungurii au beneficiat în aceeași măsură de dispozițiile acestei mari opere sociale. Țăranul român se orientează după consumație.

„Un țaran persian și un cal moldovean este culmea dorințelor“ (proverb turcesc).

„Es stände besser um uns, wenn wir vor dem Kriege statt blöde Witze über Balkinvölker, lieber engere kulturelle Führung mit diesen Völkern gesucht hätten“ (Afirmatie atribuită lui Dr. Gustav Stresemann).

POLONIA.

Balanța comercială pe 1931 comparată cu 1930 ne dă următorul tablou: *Import* 1452 față de 2246 milioane zloty. *Export* 1878 față de 2433 mil. zloty. *Excedent* 417 față de 187 mil. zloty.

DIVERSE

Civilizația romană dinaintea de Christos ne impresionează. Și totuși, când te gândești că pe acele timpuri milioane de sclavi făceau muncă animalică istovitoare, nu ne mai încântă așa peste măsură stăruirea de lucruri de atunci. Înainte cu 2000 de ani, oamenii și animalele au prestat maximum 1/12 PS (cal putere) la an, în ipoteza că jumătatea populației executa lucrări al căror scop propriu zis era producerea de energie în țările civilizate fiecare locuitor dispune astăzi de 1/2 PS, în formă de cărbuni, petrol, lemne, apă etc. Fiecare membru de familie dispunea în Grecia antică de 5 sclavi; astăzi în Statele Unite revin pe cap locuitor circa 35 sclavi mașinarii. Stăpânirea izvoarelor de energii permite în bună parte ridicarea stărilor de viață, a fericirii generale și eliberarea omului de munca musculară brută, grea și istovitoare.

Europa dispune de 194 de stațiuni de radio-emisiune din care Germania 29, Suedia 28, Franța 23, Anglia 18, Norvegia 12, Ca putere de emisiune Rusia stă în fruntea listei cu 480 kw., urmează Anglia și apoi Germania cu 329 kilowați.

Sporirea rentabilității prin schimbul de experiențe.

Drogheriile americane, recunoscând importanța schimbului de experiențe, au organizat o anchetă asupra desfacerii articolelor farmaceutice și au ajuns la concluzia că prin micșorarea numărului tipurilor se poate mări rentabilitatea. Iată rezultatele obținute:

Spor	Scădere
Viteza circulației . . . 70%	Plasament de capital . . . 14%
Cantitatea desfăcută . . . 43%	Durata depozitării . . . 67%
Salarii . . . 100%	Spesele de pozitării . . . 56%
	Personal : . . 58%

Ce ași fi ațat despre viață dacă ași fi devenit un om politic înțel și chibzuit! În om trebuie să călătorească și să lupte — fără luptă nu-i o viață adevărată.

Astăzi am făcut iar o oră exerciții de box, am scris o odă lui Napoleon, apoi am transcris-o pe curat, am băut patru sticle de sodă, am mâncat șase pisoturi, am cetit până târziu noaptea și am dat ble ului A un braț plin de învătățuri bune cum să se poate cu iubita.

Lord Byron

Criza de guvern.

O oră de surescitare, de tenziune inutilă, pentru nimic. De multeori, noi Români am realizat un miracol; nimicul. Sunt momente în istoria țării noastre, când acțiunile desfășurate pe planul vieții politice sunt îmbinate de nota mistic-orientală a sufletului nostru, de acea slăbiciune dezolantă înprăștiată în hiosul dezorientării. Jos, un murmur de nemulțumire aproape generalizat, care se adărește și tinde să se transforme în răbufniri violente cu incalculabile consecințe. Sus, pare că s'a renunțat la formula alternanțelor, toate mințile fiind cuprinse de o copilătoare sete de armonie, (chiar formală) de sinteză a contradicțiilor, de nivelare a asperităților inerente vieții politice într'un Stat democratic.

Putem afirma cu certitudine, că protipendă politică a României actuale va fi depășită de evenimentele care vor veni, fiind complet lipsită de pregătire morală, de curajul necesar pentru stăpânirea vremurilor turburi de astăzi. Dealtfel la ce ar folosi rețetele de cabinet menite să împace 30-40 de inși, atunci când între suprastructura politică și tendințele socio-economice s'au rupt punțile de legătură, când procesele de firească transformare structurală de jos nu-și găsește corespondențele în funcțiuni de reală comandă supremă. Mulți dintre noi refuză cu îndârjire să accepte formula falimentului rațiunii dirigitoare, atribuind temporar această eclipsă unei firave minorități, al cărui egism o scoate din ritmul realității poate tocmai pentru a da liber curs înfăptuirii istoriei. Aceasta pare a fi caracteristica vremurilor noastre. Tactica faptului implinit, dusă până la absurd, numai cu scopul ieftin de a deruta adversarii, de a-i pune în situația penibilă a alegerii între: idealul lor politic adevărat și chestia conștiinței lor de Români, disociindu-se abil aceste două realități care ar trebui să formeze un tot indisolubil, s'a practicat și se practică și astăzi pe scară întinsă în țara noastră.

Regulatorul constant al raporturilor dintre guvern și opoziție este sentimentul național, al cărui exclusiv depozitar este întotdeauna guvernul. Orice impas al acestuia, rezultat al incapacității sale, este considerat ca un impas al țării, înfăptuire capricioasă a hazardului, care impune în mod necesar o forțată colaborare a tuturor, pentru salvarea patriei amenințată de pericol. — În asemenea circumstanțe, cu oameni lipsiți de caracter și îndrăzneală, ideea de luptă pentru afirmarea unui crez se pulverizează, degenerând în taifasuri sterile, precizitate în mici acorduri dubioase și pasager, lipsite de franchețe. Tobi patriotică hătută frenetic la răspântii, întunecă înțelegerea, slăbește pasiunea triumfului eroic al valorilor reale pătrunse de adevăratul sentiment al răspunderii. Să luăm un exemplu concret: conversiunea datorii agricole. Guvernul afirmă răspicat, că voința sa nestrămutată este îndreptată în momentul de față spre rezolvarea grabnică a asanării datorii țărănești. Sarcina de a întreține în lumea plugurilor iluzia înfăptuirii decideratelor lor și-a luat o presă guvernamentală, așa zisă presă independentă și bieții miniștrii ireponsabili, deveniți ca prin farmec, măreții exponenți ai maselor rurale. Fiecare ministru mare sau mic al guvernului Iorgu-Argetoianu este un pu de tribun. Dar guvernul știe că nu poate înfăptui conversiunea în condițiile preconizate de dânsul. Totuși persistă în susținerea soluțiilor sale, răspunzând obiecțiilor opoziției printr'o supralicitare demagogică. Dacă cumva își însușește vreo opinie din taberile adverse, atunci, desfăcând în elementele sale componente sistemul adversarului, alege partea cea mai puțin potrivită scopului. La început a lansat formula colaborării tuturor partidelor în chestia conversiunii, cu un cinism revoltător: eu nu doresc conversiunea, și a zis dl Argetoianu, dar având nevoie de o diversiune, o lansez; partidele politice sunt obligate sub grave sancțiuni electorale să colaboreze la înfăptuirea conversiunii, ele, având nevoie de popularitate, iar guvernul nu. Voi concepe un proiect sau mai exact un sistem de asanare a creditului rural în-acceptabil, cu dublu scop:

1. Pentru a compromite popularitatea

partidelor politice și deci ideea de partid.

2. Pentru a salva demnitatea guvernului, în intenția căruia nici când n'a stat înfăptuirea conversiunii, lăsând să se creadă că miraculoasă și salvatoarea formulă a eșuat din vina opoziției bancroate. Orică critică, oricât de întemeiată este direct antipatriotică, pătura rurală reprezentând fundamentul social și politic al Statului nostru. Că se periclitează creditul privat și se năvuje spiritul de economie, că este în joc întregul sistem al economiei liberal-burgheze, printre ai cărei potenți se numără și dl Argetoianu, că lipsește numărul condiție esențială a oricărei înfăptuirii financiare, toate aceste argumente sunt îndreptate împotriva orânduirii social-politice democratice. Partidele politice sunt vinovate de mecanismul defectuos al oânduirii economice-burgheze — Se poate. Numai, că sunt partide în țara aceasta, care la un moment dat pot iace tabula rasa de trecut, printre care ne place să nu numărăm și partidul național-țărănesc. Noi național-țărăniștii am făcut și de data aceasta, ca și atunci când am fost la guvern un gest de rară înțelepciune, părăsind câmpul radicalismului nostru democratic, fiindcă am socotit că în condițiile în care se află țara noastră, nu ne este permisă nici o inițiativă îndrăzneată, și că acțiunile noastre, atât în politica internă, cât și în politica externă trebuie: să fie timbrate de prudență. Nu s'a înțeles acest lucru. Consecința se impune dela sine. Situația României se prezintă sumar astfel:

1. În politica externă ne mișcăm în automatismul clasicelor amicții, iar inițiativele luate de guvern în afară de tradiția politicii noastre externe și uneori în contradicție cu interesele de moment, ne-a creiat o atmosferă imposibilă, stăpânită de hazard și nesiguranță. O orientare spre Germania, urmată de revenirea ne-roadă și fără tranziție, cu plângărețe declarații în metropola ocrotitoare a Franței. La răsărit nici o siguranță — a cărei exclusivă cauză este dilematismul boierilor diplomați d: cărieră.

2. În politica internă, hăos. Conversiunea, nodul gordian al conjuncturii politice actuale, a avut un singur rezultat: împiedicarea funcționării mecanismului normal al vieții constituționale. Așa se explică ridicola criză de guvern de-o oră, rămasă fără urmă. (Teama de necunoscut, întrucât eventualele alegeri ar da naștere la lupte politice în legătură cu aceasta chestie, mai aprig: ca oricând. Noi, nu e vorba le dorim cu tot dinadinsul. Nu strică câtuși de puțin popularității noastre sfada cu boierii, mai ales acum când în sânul partidului se desenează tendințe de radicalizare aproape generalizate și în concordanță cu dezideratele masselor. Noi, tineretul, am jucat un rol covârșitor în acest proces, și dorim din tot sufletul desăvârșirea lui. În ceiace privește chestia patriotismului o considerăm rezolvată prin simplul fapt al ridicării multumilor la o viață mai ome-nească. A început, credem, perioada de completă și dărză obstrucție parlamentară, fiecare partea fiind obligat să lucreze sincer, în conformitate cu idealurile sale. Nu putem admite, pentru nici-un motiv, abolirea sistemului constituțional. Țara singură este în măsură să designeze pe viitorii ei conducători efectivi. Criza de guvern s'a declarat. Corolarul îl cunoaște orice democrat ortodox: descifrarea sen-zului împrejurărilor, prin ajutorul de o netăgăduită eficacitate a scrutinului popular. S'i se găsească formula tehnică cea mai potrivită pentru a nu se falsifica lib-bera expresiune a voinței obștești.

Observator.

Se dă o luptă aprigă între eu și ei, între ethosul libertar et ethosul forței grupului, concretizat în elita spirituală a experimenților care au reușit să defrișeze individualitatea de resturile instinctelor de troglodit. Oricine poate vedea cine va în-vinge

Niciodată lupta între forțele reacționare cele revoluționare n'a fost mai cruntă ca astăzi. Trăim în veacul de aur al politice, singura disciplină care astăzi trebuie să-și spună cuvântul hotărâtor pentru ferticirea omului.

Contribuția industriei naționale la sarcinile fiscale.

Din impozitele asupra veniturilor 21,6% și din cele asupra valorii bunurilor 50% se datoresc activității industriale. Cifre concludente pentru orientarea politicii noastre economice.

Ziarul „Chemarea” și-a propus să lămurească cele mai importante probleme ale vieții de stat, pentru ca tineretul să poată cunoaște funcționarea mecanismului economic, fiscal, administrativ, etc. și bazat pe date și cifre reale să-și poată forma convingeri solide, care să-i permită luarea de atitudine nete, în deplină cunoștință de cauză, cu hotărâre și competență. Căci tocmai problemele fundamentale ale vieții noastre economice se tratează deseori cu superficialitate și lipsă de seriozitate revoltătoare, la care se mai adaugă ignoranța și spiritul critic destrucător. Pe cei mai mulți așa, ziști îndrumători de opinie publică, îi guvernează interesele momentului, fie politice, fie materiale, cu un cuvânt oportunistul. De ce să ne mai mire atunci ignoranța și totala dezorientare a oamenilor mici, a imensei mulțimi, care n'are nici poftă, nici timp să studieze aprofundat marile probleme ale zilei? Ceeace nu împiedică pe cei mai băgoși și țanțoși să emită păreri și teorii grozav de pretențioase ascunzându-și ignoranța, lipsa de documentare și diletanțismul în dosul emfazei ridicole, atitudinilor în aparență, îndrăznețe și verbozității sentențioase.

Astăzi nu se mai pot admite discuțiile în vag, nu se mai pot bate câmpii. A trecut timpul silogismelor savante, speculative și sofisticate. A sosit vremea când trebuie să vorbim scurt, precis și bazați pe date reale — să discutăm pe baze de cifre.

Ne-am propus să examinăm pentru astăzi structura bugetului statului pe 1931, pentru a vedea contribuția industriei noastre naționale la sarcinile fiscale, la întreținerea Statului. Analiza de mai jos este opera unuia dintre cei mai distinși specialiști în materie financiară. Notăm că evaluările au fost făcute alocuarea cu mare prudență și mai degrabă în detrimentul industriei — adică diminuând valoarea contribuției ei reale.

I.

Bugetul general de venituri al Statului pe anul 1931, după rectificare, prezintă — pe categorii de venituri — următoarele cifre:

1. Impozite directe:

a) Agricol	1.425.000.000 Lei
b) Pe clădiri	800.000.000 „
c) Mobiliar	1.000.000.000 „
d) Asistența publică și cult. naț.	120.000.000 Lei
e) Industrial și comercial	1.600.000.000 Lei
f) Pe salarii	2.000.000.000 „
g) Profesional	300.000.000 „
h) Global	1.600.000.000 „
i) Taxe militare, amenzi, rămașițe, dobânzi de întârziere și 2% asupra chiriiilor	465.000.000 Lei

2. Impozite indirecte:

a) Taxe vamale: Export	850.000.000 Lei
Import	3.650.000.000 „
Magazinaj, amenzi, imprimare	75.000.000 Lei
b) Taxe pe spirit și beuturi spirituoase	1.250.000.000 Lei
c) Taxe de consumație	2.589.960.546 Lei
d) Impozitul pe lux și cifra de afaceri	2.000.000.000 Lei
e) Impozitul pe spectacole	100.000.000 Lei
f) Timbre și impozite proporționale	4.150.000.000 Lei

3. Excedentele caselor autonome:

a) Monopolurile	4.452.814.497 Lei
b) Celelalte	1.025.103.250 „
4. Bunurile Statului	767.500.522 „
5. Ministerul finanțelor	830.583.674 „
6. Celelalte ministere împreună	808.991.182 „

7. Reținerile din salariile funcționarilor	3.426.000.000 „
8. Economii din comprimarea cheltuielilor	788.897.633 „
Total general:	36.094.851.304 Lei

Eliminând din acest total veniturile de sub punctele 3-4 în sumă de 6.245.418.269 lei, ca rezultând din activitatea economică a Statului — și pe cele de sub punctele 7-8, în sumă de 4.214.897.633 lei, ca nefiind — propriu zis — venituri, ci reduceri de cheltuieli, ne rămâne drept venituri publice, suma de 25.634.535.402 lei, care se percepe dela contribuabili, sub diferite titluri de impozite și taxe.

Din suma aceasta de impozite și taxe, cade:

a) asupra veniturilor contribuabililor	9.310.000.000 Lei
b) asupra valorii bunurilor	16.324.535.402 Lei
Total:	25.634.535.402 Lei

II.

După origina lor, atât veniturile, cât și bunurile impozabile cu impozitele și taxele de mai sus, — deci și impozitele și taxele însuși — se pot diferenția în trei mari categorii:

- a) de origine în legătură cu producția agricolă;
- b) de origine în legătură cu producția industrială; și
- c) de origine din activități intermediare și de ordin social.

Noi vom alege din ele numai pe cele în legătură cu producția industrială, pentru a scoate în evidență importanța contribuției a acestei producțiuni.

Impozite directe.

a) **Impozitul agricol.** S'ar părea că industria nu suportă nimic din impozitul agricol, acesta privind exclusiv producția agricolă. Se știe însă, că la acest impozit sunt supuse și pădurile spre tăiere, la prețul lor de vânzare, și când vânzătorul este Statul, impozitul este în sarcina cumpărătorului. Astfel întreprinderile forestiere, în cele mai multe cazuri, suportă ele impozitul. Potrivit statisticii impozitelor directe întocmită de Ministerul finanțelor pe anul 1927, (mai nouă nu avem la îndemână) ^{1/10} parte din impozitul agricol este stabilit după prețul pădurilor vândute pentru exploatare. Luând cel puțin jumătate din acestea ca fiind vândute de Stat și instituțiile publice, din impozitul agricol ^{1/10} parte este în sarcina exploataților industriale, deci din totalul de 1.425 milioane circa 400.000 lei.

b) **Impozitul pe clădiri.** Cunoscând, că clădirile rurale sunt impozabile numai dela trei camere locuibile în sus, iar cele necesare exploatații agricole sunt peste tot scutite de impozit, suntem aproape de realitate, dacă constatăm că din acest impozit cel mult 10 procente este suportat de agricultori, 90 procente fiind în sarcina proprietarilor urbani, dintre cari mulți sunt industriași. Cu toate acestea din acest impozit nu atribuim nimic producției industriale.

c) **Impozitul mobiliar.** Partea preponderantă a bazelor acestui impozit o constituie: dobânzile după depozitele de peste 5000 lei la bănci, dividendele și cupoanele diferitelor obligațiuni. Ar mai fi dobânzile după împrumuturile între particulari; acestea însă — în regulă generală — scapă de impunere, căci nimeni nu le declară, decât atunci când sunt garantate cu ipotecă. Considerând, că cupoanele obligațiilor de Stat și ale celor emise de instituțiile privilegiate sunt scutite de impozit, putem deduce cu multă probabilitate că circa 600 milioane din acest impozit rezultă din dividendele distribuite de societățile anonime, dintre cari cel puțin jumătate sunt industriale. Astfel producția industrială suportă din impozitul mobiliar circa 300.000.000 lei.

d) **Cota adițională de 3 procente pe lângă impozitul mobiliar.** Această cotă fiind suportată aproape numai de venitu-

rile din dividende, și aici cade pe producția industrială jumătate, adică: 60 milioane de lei.

Impozitul comercial și industrial. Din acest impozit, potrivit statisticii Ministerului de finanțe din 1927, pe cota industrială revine circa ^{1/10} parte, deci din 1.600 milioane, 400.000.000 lei.

f) **Impozitul pe salarii.** Acest impozit este suportat de salarii din toate activitățile economice și funcțiile publice și baza lui sunt salariile ce trec peste minimumul de 750 lei lunar. Numărul salariaților din toată țara nu se cunoaște. Știm, după bugetele Statului, că în funcții publice de Stat, cu Regiile și Casele sale autonome laolaltă, sunt 320.000 funcționari de toate gradele. Știm mai departe, că în întreprinderile industriale — după o statistică din 1927 — sunt întrebuințări 215.000 de salariați. Mai adăugând la aceștia funcționarii din administrațiile locale și din întreprinderile comerciale și bancare, pe cari îi apreciem la circa 150.000, avem total 685.000 de salariați, dintre cari în producția industrială lucrează circa ^{1/10}. Socoim, deci, ^{1/10} și din impozitul pe salarii, ca fiind de origine industrială 660.000.000 lei.

g) **Impozitul profesional.** Acestui impozit sunt supuși — împreună cu profesioniștii intelectuali — și meseriași de toate categoriile. Astfel, deși cu venituri mai modeste, dar ținând seamă de numărul lor considerabil, cel puțin jumătate din el este suportat de acești meseriași, cari aparțin producției industriale, ceeace din total face . . . 150.000.000 lei.

h) **Impozitul global.** Veniturile impozabile la global sunt cele ce trec de 20.000 lei anual, după scăderea minimumului de 9.000 lei și a impozitelor elementare, adică veniturile brute dela circa 30.000 Lei în sus, fie ele din orice surse. După statistica Ministerului de finanțe din 1927, când impozabile erau veniturile globale dela circa 20.000 Lei în sus, s'a impus la global venituri în suma de 40,2 miliarde lei. Această sumă s'a repartizat astfel: din proprietăți agricole 2,3 miliarde, din clădiri 6,5 miliarde, din comerț și industrie 10 miliarde, din profesioniști 3,4 miliarde, din salarii 17,2 miliarde, din capitaluri mobiliare 0,8 miliarde. Din această repartizare se constată, că din veniturile supuse impozitului global 78,5% sunt din comerț și industrie, salarii, profesioniști și capitaluri mobiliare adică din curse unde industria este interesată în diferite proporții, făcând media acestor proporții, socotim că cel puțin 25%, din impozitul global se datorește veniturilor de origine industrială, adică 400.000.000 Lei.

i) Din celelalte accesorii ale impozitelor directe nu atribuim industriei nimic. Totalul impozitelor directe datorite activității industriale este deci de 2.010.000.000 Lei, adică 21,6% din prevederile bugetare!

(Observăm, că producția agricolă reprezintă cu mult mai puțin și anume: din impozitul agricol suma de 1.385 milioane, din impozitul pe clădiri cel mult ^{1/10}, adică 80 milioane și din impozitul global circa 6%, adică 10 milioane, total: 1.475 milioane lei, ceeace corespunde la 16% din prevederile bugetare.)

Impozite indirecte.

Din impozitele indirecte ne este cu mult mai ușor a scoate cota parte, ce se datorește producției industriale.

a) **Taxele vamale.** Statisticile vamale în rezumatele lor, atât la import, cât și la export, nu disting între materiile prime și mărfurile gata ale aceleiași categorii de produse (spre ex. se zice „cereale și derivatele lor”) astfel, că în baza lor — în multe cazuri — nu putem stabili precis, care este partea producției agricole și care este partea producției industriale la mărfurile importate sau exportate. Din statistica comerțului exterior al României depe Ianuarie—Iunie 1930, putem stabili totuși cu multă aproximație, că la import producția industrială la parte cu circa 35%, iar la

export cu circa 60% (numai produsele petrolifere cu 42%, a valorilor negociate.

Deducem deci, că și din taxele vamale suportă cam aceleași cote, ceeace, credem a nu fi departe de realitate.

În această bază de realitate:
din taxele de export cade
pe industrie Lei 510.000.000
din taxele de import cade
pe industrie Lei 1.279.000.000
din taxele accesorii cade
pe industrie Lei 31.000.000
Total Lei 1.820.000.000

b) **Taxele de spirit și băuturi spirituoase.** Din aceste taxe asupra producției industriale (fabrici) cade 880.000.000 Lei.

(Observăm, că pe țuică și rachiu — fabricațiile producătorilor agricoli — cade numai 120 milioane lei.)

c) **Taxele de consumație.** Din totalul acestor taxe asupra producției industriale cade: taxa pe bere 250 milioane, pe zahăr și glucoză 1000 milioane, pe produsele petrolifere 900 milioane, iluminat 5 mil., pe alcoolul denaturat 27 mil., pe alte produse circa 68 mil., adică total 2.250.000.000 Lei.

d) **Impozitul pe lux și cifra de afaceri.** Asupra producției industriale indigene (considerând, că toate materiile brute sunt scutite de impozit și că importul reprezintă circa 25 miliarde lei valoare, deci cu 2,2%, cam 550 milioane lei impozit plus circa 100 milioane impozit pe lux, deci circa ^{1/10}) revine din acest impozit ^{1/10}, în sumă de 1.320.000.000 Lei.

e) **Timbru și impozite proporționale.** Legea timbrului în vigoare nu prea este crutătoare a vieții economice.

Am putea zice, că nu există operațiune de ordin economic juridic, după care să nu se perceapă vre-o taxă de timbru, sau vre un impozit proporțional. Stă acest lucru mai ales în ce privește operațiunile în mare și pe bază de registre în regulă ținute, cum sunt cele ale întreprinderilor industriale.

Suntem deci aproape de adevăr, când din totalul prevederilor bugetare de sub acest titlu (4.150 milioane) atribuim producției industriale cel puțin 40%, adică 1.660.000.000 Lei.

f) **Veniturile Ministerelor.** Din veniturile acestea în sumă totală de 1.659.574.856 Lei suportă cu siguranță și producția industrială o parte, mai ales din veniturile Ministerului de finanțe și ale Ministerului de industrie și comerț (1.017.536.744 lei), pe cari le apreciem la cel puțin 15%, (rămășițe, măsuri și greutăți etc.) 150.000.000 Lei.

Din impozitele indirecte, în sarcina producției industriale ar fi deci circa 8.080.000.000 Lei, ceeace reprezintă aproape 50% din totalul prevederilor bugetare ale acestor impozite

Din calculele arătate în cele ce preced, credem a ne fi succes să dovedim, deși nu cu ex citate — ceeace din datele ce ne stau la dispoziție este imposibil — dar cu aproximație că din veniturile publice ale Statului, ce se percepe dela contribuabili, și anume:

din cele ce se percepe asupra veniturilor 21,6%, și din cele ce percepe asupra valorii bunurilor 50%, se datoresc activității economice a industriei naționale.

Chiar, dacă prevederile bugetare nu s'ar realiza, raportul de suport rămâne neschimbat, ceeace dovedește destul de eclatant importanța industriei naționale pentru finanțele publice.

„Ești ambițioasă? Ce va spune copilul meu de aur când o vola purta cândva în triumf la Berlin, trasă de șase cai albi, trecând prin poarta Brandenburgică, ca cea dintâi și cea mai nobilă femeie din Germania? Am eu aparența unuia care se poate mulțumi cu un al doilea rol în stat? Astfel arată un martir politic?” Așa și-admonesta Lassalle logodnica, când se apropia de 40 de ani.

Țară agricolă prin predestinație ?

de Dr. EMIL POP.

Suntem țara agricolă cu o populație în 80% agricultori. Țăriă noastră a fost în toate vicisitudinile timpurilor și la răserucea vremurilor aceasta masă de țărani producători. Acești țărani, cari vărsau în hambare domnești luciul auriu al grâului, dătător de forță, cu o viziune clară, cu o perspicacitate, cu palmele lor noduroase de munci grele, în cari se alternau cu aceeași artă și curaj plugul și pușca, după necesitățile imperioase ale timpurilor, au știut să mențină unitatea sufletească a tuturor românilor veacuri de-a rândul și în urmă tot acești țărani au știut să realizeze și unitatea noastră politică. Deci o statuie țăranului român necunoscut, după felul celui al soldatului necunoscut, să dăm dovadă timpurilor ce vor veni ce am fost, ce suntem și ce vrem să rămânem! Toată lumea să ridice pălăria în fața țăranului român și ca o dreptă recunoștință să-l ținem și pe mai departe în aceeași stare înfloritoare de mizerie fără posibilități de progres în starea lui socială și tehnică, să-l ținem la același plug de lemn moștenit dela străbuni cu care el face adevărate minuni. Să-l ținem încătușat în pervazul unei legislații politice-niste unde conservatismul său atavice îl face refractar tuturor inovațiilor menite să-i ușureze soarta. Să-l ținem în aceea stare statică unde în tihnă poate să-și înmulțească familia, holdele și boii de jug. Da, în acest dulce farnien-te agricol și al romantismului economic românesc, nici că s'ar putea face altceva.

De ce să-l lăsăm sau să-l îndrumăm pe calea progresului cultural, social și tehnic, de ce să-l deschidem perspectivele unei noi vieți mai omenești și mai demne față de incontestabile calități sufletești de care în atâtea rânduri a dat dovezi strălucite?

Judecând în mod simplist la lumina focului, care ne fierbe hrănitorea mămăligă cotidiană, care cu vârf și îndesat ne asigură acest standard de viață și randament economic, ar trebui să menținem aceasta stare de lucruri și să nu ne mai spargem și noi capul cu astfel de drăcii și să nu mai cauzăm nici bătaie de cap altora. Dar nu găsesc nici un singur om cu oricât de reduse pretenții, să nu zică: Vreau o mai bună stare, ce este acum nu-mi ajunge!

Exact. Viața nu cunoaște și nici nu tolerează imobilitatea. Fiecare om având orice rang social sau grad de cultură voiește să-și amelioreze existența sa: aceasta este stimulentele formidabil natural, fără care corpul social întreg ar muri. În consecință progresul material este o necesitate inexorabilă a vieții; este marele resort al activității economice. Aceasta activitate economică mână de cai-vapori ai voinței ne-strămutate pentru stare mai bună, va rupe toate zăgăzurile tuturor ideilor preconcepționale și a superstițiilor economice de stat agricol sau stat industrial prin predestinație. O astfel de teorie deterministă sau finalistă aplicată vieții economice duce la dezastrul vieții și structurii sociale a statului, fiindcă starea de viață economică organizată exclusiv pe bază agricolă, ori exclusiv industrială, majorându-și producția fiecăre în direcția dată, vor termina într'un complet și ireparabil faliment. Nu mai puțin adevărat este, că în orice stat unde producția se limitează în urma intervenționismului din partea statului, amenințând acel progres material: pentru o mai bună existență a cetățeanului, va ajunge să-și macine toate rezervele adunate și va pauperiza întreaga populație. Iar raportul dintre state va fi o permanentă vazalitate economică: față de una: industrială, iar față de cealaltă: agricolă... Este adevărat, că producția crescândă are ca efect reducerea prețurilor și astfel stimulează consumația, dar în situația sus-ținută statele prinse în cercul de fier al interdependenței economice vor fi obligate să privească impasibili reducerea prețurilor până la limita costului de producție, sau chiar și sub acea-

sta limită, lăsând deoparte pauperizarea producătorului industrial și de altă parte a consumatorului agricol. Producătorul industrial și în același timp consumator de produse agricole va ajunge să nu mai poată produce și nici să mai consume. Tot astfel și producătorul agricol, cu acea deosebire însă, că până când producătorul industrial va privi cu melancolie majestoașă silueta moartă a coșurilor fabricilor sale, producătorul agricol va pași vajnic, în același stil agrarian pe urmele plugului său de lemn moștenit dela străbuni cu conștiința și mândria sa civică demnă, că mămăliga eternă îi fierbe în ficcare zi în gavanosul său sărăcăcios și că oile lui vor da tot aceeași lână pentru confecționarea cioarecilor naționali, precum și căciula pentru acoperirea goliciunii capului său.

Iar în viața industrială și comercială ce o are orice stat și în fine, în orice ramură a vieții economice va face ravagiile dezastruoase acel morbus specificus economicus: falimentele, cu întregul cortegiu de zăpăceli economice, moratorii, conversiuni de datorii de orice categorie etc., apoi neplata impozitelor, că nu ai de unde, și ca o consecință firească neplata salariilor și a pensiilor: din cuvânt în cuvânt situația de azi în care ne sbatem cu toții. Situații eminamente periculoase, fiindcă pot produce cu ușurință mișcări extremiste bazate pe savante ideologii, neverificate și neprobate nici unde, ci izvorâte, simplu, dintr'un ciudat instinct: dar, dacă va fi mai bine, fiindcă nici odată n'a fost, să nu fi fost cumva.

Dar este curios, că până azi dela unire încoace și România veche a fost privită, condusă și guvernată ca și stat eminamente agricol prin predestinație și totuși ne merge așa de prost. Este adevărat, că toate prescripțiile unui agrarianism ortodox au fost respectate până și în cele mai mici amănunte formale și în fond. Și cum se face totuși, că nu am avut succesul prevăzut cu atâta certitudine politică? Undeva trebuie să fie vr'un năcaz. Dar unde?

Noi credem, că formidabila greșală inițială, de concepție s'a făcut atunci, când producătorul a fost declarat solemn pivotul fie al statului economic, fie al lumii economice. Era adevărată aceasta concepție pe timpurile acelea când universul oferea producțiilor mereu crescând de debușuri de o extensiune indefinită. Dar azi intrăm într'o eră nouă unde necesitățile consumatorului au preluat comanda și producătorul vrând-nevrând trebuie să i se acomodeze. În concepția economiei moderne rolul producătorului și al consumatorului trebuie să se completeze, fiindcă ei sunt avizați în mod reciproc unul la altul.

Dar aceasta ne lămurește numai sub raport de principii, să vedem ce zice realitatea.

Am spus mai sus, că viața nu cunoaște imobilitate. O stare statică înseamnă moarte. Forța care pune în mișcare viața economică se numește energie. În istoria omenirii cunoaștem patru categorii de energii economice: selăvia, animale de tracțiune, H.P. sau PS=cai putere și Kw.=kilovați.

Decâte-ori una dintre aceste izvoare de energii a fost captată, au marcat în istoria omenirii noi ere de prosperitate și civilizație. Caii-vapori erau legați de regiuni carbonifere și țările cari dispuneau de aceste mine au luat un avânt neexperiat până atunci în istoria economiei în fabricarea mașinelor, transformându-se din țări agricole ce erau în țări industriale. Iată deci spulberată superstiția economică a predestinației economice, a determinismului economic. Știința însă prin descoperirea unei noi forme de energii: electricitate, a succes să generalizeze și mai mult posibilitățile de industrializare, care pune și țara noastră în fața unei noi epoci de dezvoltare, fiindcă noi avem imense resurse de cărbune

alb, gaz metan și petrol cele mai apreciate izvoare energetice ale electricității. În industrie nu este nici o ramură de fabricație unde electricitatea să nu fie cel mai de seamă și mai tare auxiliar al producției. Prin electricitate se poate fixa azotul din aer pentru a îmbunătăți pământul, cum se face deja în țările de Nord, sau prin supleța transmisiunii din oricare izvor de energie electrică cu ușurință se poate pune în funcțiune o batoză sau orice altă mașină. Azi electricitatea este unica forță, care este în stare să ne asigure cu succes industrializarea noastră și astfel emanciparea noastră din vasalitatea economică în care ne găsim. Primul efect al kilovatului este: augmentarea producției și a puterii de cumpărare a agriculturii și emanciparea economică a țării noastre.

Iată deci scopurile noastre economice: îndrumarea, raționalizarea agriculturii prin industrializare. Pentru ajungerea acestui scop nici o jertfă nu este prea mare, fiindcă situația economică

de azi în mod tot mai mult și supărilor ne declasează într'o colonie cu independență fictivă, independență politică.

Consumatorul nostru, care aduce enorme sacrificii, chiar ce-i întrec mult puterile reclamă în mod imperios pe producătorul, care să-l satisfacă, fiindcă nu mai vrea să fie exploatat în materia produselor industriale, așa cum a fost până acum; iar producătorul agricol umbă cu căciula în mână după consumatorul produselor sale și nu găsește, decât speculanți nemiloși.

Industria este cea mai mare consumatoare a produselor agricole, iar agricultorul este cel mai sigur consumator al produselor industriale.

Integrarea acestor două categorii de producători, auxiliară una alteia este o necesitate vitală pentru Statul nostru, pentru realizarea căreia noi curajoși ridicăm steagul de luptă. Am credința fermă, că forța dinamică a generației tinere va învinge obstacolul superstițiilor economice, savante, demodate și retardatoare.

O mică lămurire pentru un clerical anonim.

Eu sunt dintre aceia care au trecut deja granițele convenționalului, chiar în așa zisele polemici gentile, fiindcă, jupâne anonim, ceace fac eu, este rezultatul gândului meu, muncit și crescut odată cu chinul meu. Nu poți pricepe, redus între poalele reverendei tale, ființa mea care freacă de primăvara vieții celei noi, pe care tu așa înăcrit cum ești, cu sensibilitatea și gândirea polarizate în partea cu care stai pe scaun, nu vei pricepe-o niciodată sau poate vei ajunge sub presiunea forței să lingi pragul vremii, gudurându-te cu coada între picioare în rața stăpânilor celor muți, disprețuiți astăzi de tine, în fața acelora care de mi de ani grăiesc prin „fapta” aspră aducătoare de păine. Că-i, să ști un lucru: pentru noi purtătorii de cuvânt ai tinereții, gândul și fapta sunt tovarăși nedespărțiți, care nu se aleargă așa ca ziua și noaptea, cum se întâmplă uneori, sau mai exact cum se petrec lucrurile prin părțile unde îți târâi matala cele câteva zeci de kg. de carne nespiritualizată încă. Și-apoi, noi n'am putut să ne înfruptăm din gustul acroș al „sarmalelor imanente”. E specialitatea profesiștilor „gândirii”, a celor înși un pic desmeteci care călăresc cu oarecare dibăcie pe caii sirepi ai fanteziei. Nu înțeleg tonul năbădăos și mai ales amenințător! Nu înțeleg, cu atât mai mult, cu cât partidul pe care noi l'am servit și-l servim ostășește, trăiește în temeiul principiilor sale democratice, care din fericire sunt din lumea aceasta. Doctrina noastră democratică s'a născut ca un imperativ categoric al mulțimilor și nu prin exegeza vechiului testament.

De-altfel nu cred că cunoști structura ideologică a partidului. Sfera sa de influență, nu se întinde și asupra conștiinței noastre. Nu putem fi siliți, chiar dacă ai dori cu căldură, să ne spovedim de trei ori pe zi.

„Anul nou ne-a dăruit (ce fericire!) două cotidiane creștine. (Dacă ar fi adevărat creștine!) Unul catolic, la Oradea („Erd'yi Lapok”), altul ortodox, la București („Calendarul”). „Agru” se gândește să scoată și el unul, în slujba aceluiaș ideal social. Ce ideal anume? Iată-l, în ciudatul lui aspect contradictoriu: 1. „Calendarul”: oficiu clericală, antidemocratică, luptă în contra partidelor politice. (Mi-se pare ca acest ideal social nu intră în vederile partidului).

2. „Erd'yi Lapok” este de-asemenea oficiu clericală, inspirată de mielușii feudalismului maghiar, reflex fidel al irendentismului budapestan.

Desigur că misiunea Agru lui va fi extrem de dificilă, în împlinirea „acestui ideal social”, fiind obligat a face sinteza contradicțiilor. Acest ideal, nefiind așa de frumos nu merită sacrificiul. Noi, vorbind pe șleau, dimpreună cu „sindicatul cisma-

rilor de pretutindeni (n'am știut că cismarii nu sunt creștini!) și cu toate breslele productive din această țară, urmărim alt ideal social: idealul muncii creatoare, singurul temei etic al existenței. N'am vroit să sgândărim epiderma sensibilă a apărătorilor clericalismului militant, ci să întorcem din calea „păcatului”, pe acci cari au părăsit cărarea adevărului. Va fi cu atât mai bine pentru ei, cu cât vor găsi-o înainte de căutatul cocoșilor. Pamfletul laic, nu poate fi înfrânt decât prin rugăciune, prin coborârea în adâncurile nebănuite ale conștiinței. Numai atunci, am fi siliți să băgăm sabia în teacă. Astfel ne certăm și cearta pământescă va duce firea la triumful religiei vii prin înfrângerea iremediabilă a religiei moarte. Nu sfârșit nați prin ignoranță propriile noastre credințe, prea curioși apărători ai clericalismului! Orice om cu bun simț, înțelege și vede anticipat finalul conflictului între gândirea concretă și înfăptuiri de lumi palpabile și agresiva atitudine mistică în fața vieții. Fiți liniștiți și temători de D-zu și mai ales fiți respectuoși față de oameni, „din sudoarea cărora trăiți; aduceți-vă aminte o clipă de esența spirituală care străbate ca un fir roșu cele patru evanghelii, concretizată în magica formulă care a negat întregul esafodaj al vechiului testament: „Vi-s'a zis vouă: ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; iar eu vă zic vouă nu vă opuneți răului.” Tot ce nu este iubire de oameni, nu este creștinesc. Și-acum revenind la tine, anonim preopinent, îți spun: ai păcătuit. Lapădă-ți o clipă pasiunile tale minore și vei vedea că am dreptate. Numai morala mea permite răsvrătirea violentă. A ta nu, căci altfel îi negi existența.

Observ însă că n'ai sesizat senzul „alarmei mele”. Să fii sănătos. De azi înainte vom părăsi taifasul, și ne vom vedea de treabă așa cum înțelegem noi.

Dr. Petre Țuța.

P. S. Religia creștină nu cunoaște clase sociale „ranguri” și „familii bune”. Fondatorii săi au conceput-o radical-democratică: o singură turmă și un singur păstor. Păstorul se înțelege chiar de laici este simbolic, integrându-se în spiritualitatea universală a lumii. Încă o observație finală: biserica noastră, în viața frământată a existenței, n'a avut niciodată aspirații de dominație pământescă; de aceea nici n'a cunoscut lupta cu puterea politică, așa cum a cunoscut-o cea occidentală. Între spiritual și permanent și temporal a stăpânit întotdeauna armonia. Prin aceasta s'a apropiat mai mult de sensul adevărat al religiei creștine. N'a avut așazisele „ideologii sociale”, ci etica umană.

Cronica sportivă

Cât mai mult sport în orele libere.

Pentru că numai națiunile sportive au reușit în istorie să înfrângă victorios elementele naturii.

Popoarele cari au avut cei mai buni campioni la fugă au reușit să descope pe cei doi poli ai pământului.

Pentru că toți feți frumoși din povestile noastre populare își trec vremea bătând recorduri mondiale.

Pentru că nu din cauza climatului lor Grecii antichității cultivau sportul cu atâta ardoare. Ei au azi aceiași soare dar nu mai au aceiași atleți. Pentru că nu mai sunt clasici. Adevărata diferență între clasicism și romantism este și aceea că cel din urmă admite în natură și corpuri diforme.

Pentru că un mort cu corp frumos este un omăgiu care i-se aduce lui Dumnezeu.

„Universitatea“ va întreprinde în acest an mai multe turnee în streinătate.

D. Malor Băleanu despre reorganizarea echipei, despre jucători și despre football.

Cluj, 15. Campioana națională, echipa de foot-ball a Universității din Cluj care se bucură de o reclamă atât de strălucită în streinătate, pauzează în timpul de iarnă într-o discreție absolută. Nicăiri în rubricile sportive ale ziarelor din Capitală nu se vorbește nimic despre ea. Pentru că oficialitatea noastră sportivă, din motive de gelozie ieftină a trecut sub boicot întreaga activitate și toate rezultatele strălucite repurtate de această echipă în cursul anului trecut.

Acum când echipa C. A. O. dela Oradea repurtează succese atât de strălucite în streinătate, nimeni nu-și mai aduce aminte că primul turneu de foot-ball în Franța, Italia și Jugoslavia l-a organizat Universitatea.

S'a uitat și aceea că în anul trecut echipa noastră profesională din Budapesta în fața teamului de studenți iar campioana Ungariei echipa Ujpest a fost înfrântă.

Pentru a ține cititorii noștri în curent cu programul din acest an al Universității, ne-am adresat dlui maior Băleanu, conducătorul inimos al secției de foot-ball.

Echipa se află acum — ne-a comunicat dsa — în reorganizare pentru

sezonul de primăvară. Dificultăți nu avem decât la stabilirea liniei de înaintași, care s'a descompletat puțin prin faptul că extremul Tabac, a fost handicapat la matchul dela București, rupându-i-se piciorul.

În ce privește apărarea ea este admirabilă. Sfera, Bulzan și Iancoviciu sunt fundași de clasă internațională. Părerea mea însă este că trebuie să avem o înaintare cât se poate de bună. Pentru că echipele cari se laudă mereu că au apărare bună suferă totdeauna bătaie.

Sepi va ține și în acest an comandamentul echipei. Nici un jucător nu intenționează să părăsească echipa și tot ceea ce s'a spus în legătură cu aceasta sunt calomnii.

Foot-ball-ul este un joc de vigoare. El reprezintă într'un fel un „summum“ al antrenamentului general pe care îl practică o națiune. Așa se explică de ce în alte țări, Ministerul instrucției a luat dispoziții ca fiecare școală medie sau superioară să-și aibă echipa sa de foot-ball.

Favorita publicului amator de sport va ieși în primăvară cu aceeași formație care a recrutat atâtea simpatii în opinia publică din țară.

Echipa de hockey a T. C. R. din București joacă la Budapesta.

Echipa de hockey a T. C. R. care a jucat Dumineca trecută la Cluj cu Universitatea, a fost invitată pentru două matchuri la Budapesta. Bucureștenii vor fi găzduiți de B. K. E. echipa campioană a Ungariei care vrea să ia revanșa pentru înfrângerea suferită la București.

Matchurile vor avea loc la 27 și 28 Februarie.

Campionatele de sky ale regiunii Cluj.

Duminica trecută s'au alergat la Cluj campionatele regionale de sky. Din cauza unor contestații Comisiunea a publicat cu întârziere următoarele rezultate:

Campionatul juniorilor pe 1932: 1 Ernest Hadnagy K. K. S. E. 2. Sbianu Gheorghij S. S. U. 3. Moos Gerhard H. S. C. Sibiu. Distanța: 6 Km.

Campionatul seniorilor pe 1930: 1. Faur Lucian S. S. U. 2. Cserei A. T. C. 3. Lengyel J. T. C.

Stăruința din Oradea a fost invitată să joace la Debrecin cu Bocska, cea mai bună echipă de provincie din Ungaria. Din cauza timpului nefavorabil, matchul care urma să aibe loc Duminecă a fost amânat pentru o dată ulterioară.

Bobul României s'a clasat al 4-lea la Olimpiada dela Lake Placid.

Ziua a șaptea a programului olympic dela Lake Placid a adus un frumos succes al colorilor României. Bobul de două persoane condus de locotenentul Papană și Ionescu, a reușit să se claseze al 4-lea între 12 concurenți.

Campionatul mondial l-a obținut bobul America II care din patru coborâri a totalizat 8 minute 14,76 secunde. Urmează în ordine Elveția I, America I, România, Germania, Italia I, Germania II, Belgia I, Belgia II, Italia II, Franța și Austria. Timpul realizat de echipa română este: 8 minute 32,47 sec.

Moși Spakow boxează la Paris.

Campionul nostru național la toate categoriile va boxa în curând la Paris cu un adversar care nu i a fost desemnat încă. La 2) Februarie. Moși Spakow va avea adversar pe suedezul Anderson.

Spakow se află într'o formă excelentă și probabil nu va avea soarta lui Lucian Popescu.

Aleaze Ungariei recrutează succes în turneul întreprins în Egipt. Nu e nimic extraordinar. Se bat națiunile din Asia între ele. E la modă de când cu Chinezii și Japonezii.

Ministerul Instrucțiunii dușman al mișcării sportive.

Un ordin samavolnic. Elevii trebuie să se retragă din societățile sportive. Federația de football va seziza Uniunea. O comunicare la Cameră. Guvernul național-țărănesc a susținut sporturile.

Ca la noi la nimeni!

În această privință sportul a bătut toate recordurile. A suferit de cobai tuturor experiențelor.

Ce și-au permis guvernării sau autoritățile pe spinarea sportului — copilul nimănui și al tuturor — a întrecut cele mai samavolnice imixțiuni.

Aveam impresia că lucrurile s'au schimbat. O serie de manifestări din timpul guvernării trecute au stimulat optimismul.

Speranțe spulberate. Căci, actuala guvernare nu numai că n'a continuat opera începută, dar s'a arătat de o ostilitate stranie.

Înțelegem promisiuni nerealizate.

Înțelegem o totală indiferență față de sport. Dar nu putem concepe dușmănia anumitor autorități. Astăzi vom prezenta cetitorilor, un act care bate toate recordurile, emanând dela ministerul instrucțiunii.

O SAMAVOLNICIE

Nici mai mult nici mai puțin, ministerul instrucțiunii a interzis elevilor de a face parte din societățile sportive.

Nu știm de cine e semnat ordinul. Ne place să credem că a fost dat fără știerea ministrului.

În orice caz precizăm:

Ordinul poartă No. 10.732 din 26 Ianuarie 1932 și a fost transmis tuturor inspecțiilor școlare.

Această samavolnicie le întrece pe toate. Căci o eventuală menținere a ordinului, ar avea urmări incalculabile. Și ne-am face de râs mai abitir ca cea din urmă nație de pe glob.

ORDINUL A FOST TRANSMIS SPRE EXECUTARE

Ordinul a fost primit de inspectorate și transmis școlilor. Acestea, deși au văzut că ordinul e inoperant, l-au adus la cunoștința elevilor. Aceștia au fost somați să părăsească societățile sportive.

NOTITE

Lucian Popescu, răsfățatul campion european de box la categoriile muscă și cocos, a cedat la Paris într'un mod puțin onorabil în fața lui Eugene Huat, căruia nu a putut să-i reziste nici măcar patru rounduri.

Noroc că titlul nu a fost pus în joc. „Titel ohne Mittel“.

Clasamentul olimpic la patinaj artistic. Bărbați: Schärer (Austria), Grafström (Svedia), Vilson (Canada), Nikanen (Finlanda), Bayer (Germania), Turner (USA).

Femei: Sonie Heite (Norvegia), Fritzi Burger (Austria), Maribel Vinson (Canada).

Clasamentul olympic dela Lake Placid la hockey pe gheață.

Canada	4	4	—	25: 2	8
USA	4	3	—	20: 3	6
Germania	4	1	—	3: 20	2
Polonia	4	—	—	4: 25	0

După toate probabilitățile campionatul mondial îl va câștiga Canada. Clasamentul la celelalte ramuri de sport este următorul:

USA	77	puncte
Canada	37	"
Norvegia	29	"
Svedia	24	"
Austria	16	"
Belgia	1	"
Finlanda	10	puncte
Elveția	6	"
Germania	4	"
România	3	"
Italia	1	"

Grupările de sport, la rândul lor, s'au sesizat și s'au plâns federațiilor respective, că li se răpește cel mai prețios material omenesc.

La Timișoara a și început prigoana. Prin urmare, activitatea din grupările de sport e considerată incompatibilă cu situația de școlar. Ce absurditate! Totuși între rândurile ordinului s'ar găsea ceva, că sportul e ceva aioma comunismului.

Mișcarea sportivă a fost blamată de acest ordin samavolnic.

El constituie și o insolență, din moment ce se știe că prin felul cum e organizat, în fruntea sportului stă M. S. Regele.

Totuși vrem să credem că ordinul s'a dat fără știrea dlui profesor Iorga. Altfel cum ar rămâne cu faimoasele epistole ale premierului, pline de măguliri la adresa mișcării sportive?

Se impune dar o anchetă. O anchetă severă, ca să se știe cui îi aparține inițiativa. Și mai ales un comunicat prin care ordinul să fie anulat.

Toate acestea nu vor putea întârzia, față de acțiunea care știm că s'a întreprins.

UN PROTEST AL UNIUNEI

Uniunea care, va fi sesizată de Federația de Football, va face un demers, însoțit de un protest. Demersul va fi nevoie va fi îndreptat spre cercuri mai înalte.

O COMUNICARE IN CAMERA

De altă parte suntem în măsură să afirmăm că faimosul ordin va fi adus și la cunoștința Camerei. Un distins membru al parlamentului va adresa o comunicare guvernului și va cere sancțiuni contra celor ce au avut inițiativa ordinului.

În cazul când măsurile guvernului nu vor fi suficiente, se va produce în parlamentul românesc, prima interpelare cu caracter sportiv.

(Gazeta Sporturilor).

Soarta „Cupei Europei Centrale“ s'a decis ieri la Neapole, pe urma matchului care a avut loc între aleasa Italiei și a Elveției.

Clasamentul până acum este următorul:

Austria	5	2	2	1	13: 6	6
Italia	4	2	2	—	8: 6	6
Ungaria	5	1	3	1	13: 10	5
Cehoslovacia	4	1	2	1	13: 10	4
Elveția	4	—	1	3	7: 22	1

Se citește: matchuri, jucate, câștigate, pierdute, goaluri date și primite, punctul A arbitrat Bauwens. Rezultatul nu ne-a parvenit încă.

C. A. O., echipa orădeană care repurtează succese frumoase în streinătate, a cedat în fața clubului din Montpellier cu 2: 1 Meridionali au jucat atât de brutal încât orădanii au azi trei răniși în diferite spitale din Franța.

Utumul match l-au jucat cu echipa „Deportivo Espenol“ din Bordeaux pe care au bătut-o la 4: 1 Viitoarele matchuri le vor susține la Geneva împotriva unor echipe elvețiene.

Clubul de foot-ball „Budai 11“ dela Budapesta a angajat o tură de 11 matchuri în orașele Genova, Antibes, Cannes, Monaco, Nizza, Marseille, Dieppe, Rouen, Paris, St. Malo, precum și câteva matchuri în Jugoslavia și Italia. Bani de pe întreg pământul.

Ultimele știri.

Vizita ministrului de externe englez la Paris

În cursul nopții de Sâmbătă d. Simon, ministrul de externe al Angliei a sosit în Paris și a făcut la orele 12 noaptea o vizită de 20 minute dlui Laval. Dimineața dsa s'a întors la Londra. Ziariștilor le-a declarat că a venit în legătură cu conferința de dezarmare. Prea mult mister ca să fie vorba de dezarmare.

Cutremur de pământ în Spania

În cursul zilei de ieri a avut loc la Malaga un puternic cutremur de pământ. Populația s'a refugiat înspăimântată din oraș, crezând că o nouă catastrofă îi amenință viața. Nu s'a înregistrat nici o victimă omenească.

În cursul zilei de ieri d. Titulescu a vizitat pe toți șefii de partide.

București, 15. — În cursul zilei de ieri d. Titulescu a fost primit într-o nouă audiență de către M. Sa Regele la orele 12 și jumătate. Dsa a fost reținut și la dejun nepărăsind palatul decât la orele 3 și jumătate.

La orele patru jumătate și-a început vizitele la șefii de partide; a pus la curent cu problemele mai importante de la Geneva pe dnii Iorga, Mironescu, Argetoianu, Duca.

Celelalte vizite vor continua azi și nu este exclus ca d. Titulescu să aibă o conferință cu toți șefii de partide împreună. Dsa se va întoarce la Geneva în cursul zilei de Miercuri.

Ieri seară la orele 8 a avut loc în sala de gimnastică a liceului reformat din Cluj, campionatul de box dintre selecționarii bănățeni și ardeleni.

Au învins: Ioanoviciu (Țsora) contra Tătar (Cluj) Toth Darolzi Palfy (Cluj) contra Nona (Țsora) prin knock-out.

Cu ocazia acestei întâlniri, a avut loc și un incident penibil provocat de către fostul campion regional Darolzi, care a trebuit să cedeze în fața Timișoreanului. Nemulțumit cu sentința juriului a atacat pe Toth după terminarea meciului. Incidentul va avea urmări în fața comisiei disciplinare.

Foot-ball

Aleasa Urgariei — Alexandria 4:0 (2 0)
Goalurile au fost date prin Auer (2) și Toldi.

Beogradsky — Cartierul III. (Budapesta) 4:0 (3:0).

Neapole Italia — Elveția 3:0 (2 0)
Meciul a contat pentru Cupa Europei Centrale.

Ferencváros — Hungaria 3:3

W. A. C. — Wiera 3:0

W. S. C. — Austria 5:3

Hockey pe gheață

Wiener S. C. — B. K. E. 2:0
Pe ziua de Sâmbătă 1:1

Lake Placid

Hockey: Canada — USA 2:2
Clasamentul general: Canada, USA, Germania, Polonia.

Concursul de sky la 18 km. fond.

Ieri a avut loc la Cluj concursul de sky la 18 km. fond. Clasamentul primilor trei este următorul:

1. Faur (U)
2. Bodeanu (U)
3. Olteanu (U)

Situația politică.

Am prezis de două săptămâni demisionarea guvernului Iorga. Iată că zilele trecute s'a și produs, dar nu mai pentru câteva clișuri deocamdată, fiindcă s'a produs prea repede.

Di Iorga aflase că va trebui să-și prezinte curând demisiunea acceptată cu anticipație, și spunea asta chiar unor prieteni intimi, dar rămase stabilit să mai gireze afacerile până la momentul potrivit.

Totuși la auzul plecării spre Tară a dlui Titulescu, îl apucă o hotărâre eroică: de ce să aștepte ca să fie concediat atunci când, POATE, dl Titulescu și-a format deja guvernul.

De aceea și-a trimis șeful la garaj, pe gardistul dela poartă la companie, sau, cum spunea un spiritual: a concediat semnele exterioare ale președintelui de consiliu.

Totuși s'a lăsat convins în urmă de câțiva prieteni că ministrul nostru la Londra a venit în Tară pentru probleme extern-interne și nu întors, și deci a reprimis semnele sale exterioare. Pentru câtă vreme? Vom vedea în curând.

Se pare, că ideea unui guvern de largă concentrare câștigă tot mai mulți aderenți. Motive externe și financiare l-au convins chiar și pe dl Duca să accepte o astfel de constelație. Și este practic, pentru-că altfel nu se știe în ce combinație ar fi rugat să participe. Dacă se va putea realiza acel guvern vom vedea în curând. Experiențele din trecut însă, nu sunt deloc încurajante.

AELIT.

Un fragment din sufletul lui Lassalle.

„Sunt obsesat de moarte și oricât de puternic e organismul, el slăbește până în măcuva oaselor. Încordarea nebură, profundele și durele căzături, mahnirea interioară și consumătoare pe care mi o inspiră apatia stărilor muncitorești în masă, aceasta a fost prea mult pentru mine: simt un fel de „néner de coupe“ și mă sufer de moarte și cu atât mai mult că nu mă pot elibera de această suferință și trebuie să port în mine. „Dar această latură sumbră a sufletului lui, a fost fructul copt al ambiției sale nemăsurate, slăpănit fiind de o singură pasiune dominantă: ascensiunea sa, care mergea până la delirul de grandoare. Între Lassalle și mase n'a existat decât o singură punte de legătură: talentul lui. Și-a fost insuficient. Sufletul colectiv se mișcă între alternative: frigate și abscarbe sau izolează și înfrânge. Pentru egoismul lui Lassalle a fost rezervată cea de a doua alternativă. Căci nu mai un triumf desăvârșit într-o aminie finală, dar fi mulțumit pe acela al cărui verb fermecat reușise să dinamizeze masele stăpânite de iluzia fericii. Durerea lui Lassalle porrește din ei și se consimă în propria-i furie. „Lassalle visa o intrare solemnă prin poarta Brandeburgică“. Biernack îl caracteriza astfel: „El era ambițios în stil mare și nici decum republican. Avea o concepție națională și monarhică; ideea pe care o năzduia a fost imperialismul german — nu se știe sigur dacă sub dinastia Hohenzollern, sau sub dinastia Lassalle“. Această succintă ca-

racterizare a cancelarului de fier, ne desvăluie originea profunde ale tristeții și decepției marelui orator socialist. Structura temperamentului său a fost împietită din contradicții aspre, aproape ireconciliabile. Antitezele nu pot fi înfrânte prin sintetică armonizare decât pe planurile exterioare ale vieții. Sufletele marilor și micilor frământați sunt pungile misterioase ale vieții, purtătoare de melancolie. Fenomenul acesta atât de dramatic a fost surprins de Maudsley în plastica sa formulă: „Nimeni nu poate scăpa de tirania organizării sale“. Lassalle a concretizat eiocul, în concepția rmaric individualistă a istoriei și creează pare străniu în structura acestei individualități puternice, este gândirea sa socialistă. Care dintre noi ar putea spune că lumea lui Lassalle a fost și că noi suntem sortiți să gustăm cu nesăț bucuriile unei vieți înmugurite în planurile istoriei care se plămădește sub ochii noștri? Ne relinștește demonul forței nemărlui la care adărgem lucid mica noastră conștiință.

Audiența dlui Mironescu la Rege.

Azi după masă va fi primit în audiență de către M. Sa Regele d. Mironescu, fost președinte de Consiliu.

Liga chirașilor a ținut pe ziu de ieri o nouă adunare publică la București, în legătură cu campaniile membrilor ei.

Adaptare.

... A fost un număr de ani — ani de inflație nu numai monetară — când numărul studenților era principial nelimitat și diploma era o garanție pentru ocuparea unui loc în învățământ sau în vreo funcție bună corespunzătoare cu ceea ce o cunceaște rargul diplomei. Cu această garanție viitorul profesor se considera aproape achitat de alte eforturi de perfecționare. Timpurile acestea s'au dus și cu ele iluzia unei vieți comode, asigurată până la edănci bătrâneți.

Azi nu mai e siguranță de nicăeri. Omul începe iar să devie lup. Fiecare trebuie să-și păstreze rargul nu prin diplomă, ci prin'un coninuu efort de perfecționare în meserie, de valorificare în mediul social. Locurile la care asigură o diplomă s'au împuținat; licențiași și purtători de diplome de capacitate — unii cu mari proecie — au rămas înafără, dând un spectacol dureros pentru cei care înțeleg durerile tineretului neocupat al acestui nezm. Mai dureros ca șomajul, căci este spectacolul unei întregi generații care nu cunoaște munca productivă pentru-că nu a avut ocazie să o practice.

Cei mai bătrâni țin cu încăjire locurile în care se găseac, amenințați și ei mereu deoparte de cruză și de altă parte de valul mereu în creștere al voinței de muncă al celor tineri.

Și nu este altă lege să hotărască dreptul la viață, care azi se confundă cu dreptul la muncă, decât valoarea și vrednicia, zi de zi, ceas cu ceas. Nimeni nu are azi dreptul să îmbătrânească, nici să meargă domol pe stradă, nici să-și facă siesta, nici să citească la birou gazeta de dimineață în tihna unor reflexu nesupărătoare pentru materia cenușie. O atenție mereu trează și mereu în acțiune pentru a surprinde ocaziile de muncă și ale valorificării.

Iată lucruri ce trebuiesc spuse tineretului ca să nu-și facă iluzii zădărnice și leneșe.

... Trebuie să căutăm căile de adaptare și pentru indivizi și pentru instituții. Licențiatul, doctorul sau inginerul să știe că nu mai are de contat pe bugetul Statului ci numai pe necesitățile pe care în chip real le are societatea de activitatea lor.

Iată profilul realității zilei de azi și de mâine, iată cuvinte demre de luat în seamă, iată sfaturi izvorite din necesitatea crudă a prezentului, din grija profund simțită a unei urgente și radicale adaptări la realitate.

Atât avem noi de edărgat și de recomandat tineretului nostru — spre luare aminte.

(„Cuvântul“ 4XI). Octav. Onicescu.

Buletin extern.

Dorim pacea dar nu suntem pregătiți pentru ea, dorim înțelegere dar ne pregătim derăzboiu. Acesta este adevărul, acestea sunt realitățile ce au așteptat să fie confirmate tocmai de conferința „pentru dezarmare“. Este o verigă în plus în lanțul ciudăteniilor internaționale.

Domnul Henderson în discursul inaugural a amintit libertatea ce este lăsată oricărei delegațiuni de a propune tot ce crede că este folositor păcii. Căci în definitiv pacea este căutată — iar dezarmare un mijloc pentru ajungerea acestui rezultat. Delegațiunile ne fiind deci obligate a ține seama de părerile altora, nefiind obligate a lua în considerare nici chiar hotărârile Comisiunii pregătitoare înțelegem ușor cauza căilor diverse pe care s'a pornit. De la început statele s'au împărțit în două. Într-o parte stau statele ce pun ca bază a discuțiilor elaboratele Comisiunii pregătitoare — aici conduce Franța — de altă parte sunt cei ce nu vor să audă de acea Comisiune — aici conduce Germania. Or din acest simplu fapt rezultă temerea neînțelegerii finale, căci pacea, rând de înțelegerea acestor două state, cel puțin în Europa, depinde în primul rând de punctele de plecare nu ne-ar îndreptăți să fim sceptici în privința rezultatelor dacă nu ar mai interveni ceva — acestea sunt chestiunile de detaliu — sau propuneri practice cum le zice cei dela Geneva. Citiți discursurile reprezentantului Marelui Britanii, veți vedea îndată temerea de „submarinele germane“ deci soluția este înlăturarea acestor mijloace de luptă. Se zice, chiar delegatul Angliei o spune, că acestea sunt cele mai neumanne mijloace ale războiului ca și când moartea nu ar fi aceeași indiferent de mijloacele cu care te expediază în lumea celor urepți. Din toate propunerile „concrete“ ale Statelor Unite majoritatea se referă la mijloacele de luptă pe mare. Suntem deci, în special noi Români, fiți liniștiți căci n'o să mai avem războiu; „submarinele“ nu ne vor mai ataca. Franța și-a adus aminte de preumblarea avioanelor germane deasupra Parisului — propunerea — avioanele civile să fie puse sub auspiciul Soc. Națiunilor.

Germania e mai „modestă“ ia cere egalitate; pacea va fi asigurată atunci când toți vor fi înarmați la fel. Acestea sunt propunerile dlui Brüning, propuneri făcute la Geneva în vreme ce gândul — credem — era în vre-un muzeu german unde se odihnește faimoasa „Berta“.

A fost sortit și acestei adunări, istorice de altfel, ca să nu fie decât un prilej pentru arătarea intereselor fiecărui stat. Interesele sunt atât de diverse; propunerile nu pot fi decât diverse. Rezultatul? Un „document“ în plus, dat celor ce studiază istoria diplomatică, împodobit pompos cu zeci de semnături. Iar mijloacele preconizate pentru prevenirea războiului vor rămânea pe hârtie în timp ce realitatea... China și Japonia.

Va trece vremea, când Europa va fi din nou incendiată — China și Japonia — vor filozofa asupra dezarmării.

Ingrijți-vă de sănătate!

Dață picioarele Dvoastră sunt umede, numai decât faceți cunoștință cu medicii cari vor constata că le n'ai felurite boli. Orice boală se poate preveni prin îngrijirea șosonilor bolnavi, aduceți-i la mine spre consultare, pentru un preț bagatel voi repara și astfel vă prezec de boli.

F. Augustich Bal'on
(Cluj), Calea Dorobanților No. 16

REDACTOR RESPONSABIL:
BAZIL GRUIA

Chemarea

tinereții Române

ABONAMENT
Pe un an.....Leu 200.-
Pe un jumătate an.....Leu 100.-
Autorități și institut.....Leu 500.-
In .....sublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria No. 36.
Telefon: 7-60.

Un aspect important de tineri și bătrâni din Ardeal și Banat au predat Duminecă d-lui Iuliu Maniu un apel semnat de 549 intelectuali, comercianți, meseriași și plugari prin care-l roagă să revină la șefia partidului național țărănesc. Cum în legătură cu acest apel unele cotidiene din București au publicat informații eronate cu privire la atitudinea organizației tinereții național-țărănesc din Ardeal și Banat, conducerea Chemării tinereții național-țărănesc socotește necesar să dea pentru lămurirea opiniei publice următorul comunicat hotărât în ședința din 16 Februarie a. c.

Și fiindcă oficiul partidului, ziarul Patria, nu apare din motive tehnice, ne vedem siliți a publica comunicatul pe această cale.

Comunicat

Chemarea tinereții național-țărănesc a luat ființă în 1926 ca o reacțiune spontană împotriva corupției ce se revărsa în unde largi asupra vieții publice. Partidul național, după o luptă de Sisif de șase ani, dezorientat de deslegarea surprinzătoare a crizei de guvern, ajunsese într-o situație critică. Spiritelor sceptice neîncrezătoare în triumful necondiționat al moralei, predicau abandonarea luptei, iar oportuniștii întinași de ambiția parvenirii s'au fripturisiți. Și atunci tinereții cu instinctul lui fără greș, fără a lua contact cu conducerea partidului național, s'a svârșit cu înflăcărat entuziasm în primele rânduri ale luptei, salvând partidul național, după cum au subliniat prin declarații publice dd. Iuliu Maniu, Alexandru Valda-Voevod și regretatul Valeriu Branșe. Tinereții a început lupta pentru întronarea unei democrații reale, a onestității fără prihană și a valorificării energiilor naționale pe toată suprafața țării.

Din 1926 până astăzi energiile și elanul tinereșc au contribuit simțitor la victoriile luptelor electorale, înfruntând în primul rând odiul autorităților și al jandarmilor puși în slujba unor partide adverse.

Când ceasul a bătut pentru înfăptuirea unui organism politic unitar pe toată țara, Chemarea devine factor important la determinarea fuziunii partidului național cu partidul țărănesc.

În timpul guvernării partidului național-țărănesc, pentru a stabili o euristică între acțiune și principiile democratice, pornește organizarea voinicilor pentru a chema la o efectivă viață politică masele largi ale poporului. Dacă această inițiativă nu a fost desăvârșită în toate județele vina nu este a tinereții național-țărănesc. Membrii „Chemării“ investiți cu roluri publice în viața politică și administrativă a țării, și-au menținut cu demnitate și pricepere locul, întorcându-se în viața de partid nepătați.

După căderea guvernului Mironescu și după terminarea alegerilor, d. Iuliu Maniu pentru rațiuni de conștiință, indemnându-ne să luptăm strâns uniți în jurul Tronului pentru principiile partidului național-țărănesc, s'a retras din viața politică. Retragerea iubitului nostru părinte sufletește ne-a zguduit în toate fibrele simțirii, iar noi am declarat, în diferite rânduri, că nu ne putem împăca cu retragerea din viața politică a dlui Iuliu Maniu, ale cărui consilii înțelepte sunt așa de necesare în clipele aceste grele pe care le traversează țara. În congresele partidului național-țărănesc din Ardeal, la organizarea cărora prietenii noștri au risipit energie și entuziasm, am cerut constant revenirea dlui Iuliu Maniu în fruntea partidului național-țărănesc.

D. Iuliu Maniu a rămas, însă, cu neînduplecată intransigență, statornic, la punctul său de vedere inițial.

Totuși, n'am renunțat la nădejdea de-a vedea din nou pe d. Iuliu Maniu în fruntea oștirilor național-țărăniste.

Cum în anul 1926 tinereții a împiedecat demisionarea dlui Iuliu Maniu de la conducerea partidului național, opunându-se cu hotărâre unei mișcări care cerea decapitarea lui, tot astfel și azi întreg partidul național-țărănesc, tineri și bătrâni, cere revenirea președintelui încercat la locul de conducere și răspundere.

În această situație de unitară atitudine față de dl Iuliu Maniu, o mână de oameni au lansat apelul publicat zilele trecute.

Aflând de acest apel din provincie și examinând textul negirat de nimeni și tipărit chiar cu evitarea indicării tipografiei, a trebuit să credem la început că este vorba de o intrigă și de aceea am lămurit organizațiile tinereții printr'o circulară expediată la 1 Ian. 1932.

Comunicându-ni-se, însă, că apelul a fost lansat de unii membri ai partidului național-țărănesc am luat contact cu factorii de răspundere ai partidului. În urma intervențiilor noastre, textul apelului a fost modificat.

Din acest moment și pentru că scopul apelului ne era comun tuturor ne-am abținut de la orice acțiune de combatere sau lămurire.

Dovedindu-se din cele publicate că adevăratul scop al apelului lansat nu a fost dorința sinceră pentru revenirea dlui Maniu, ci destrămarea Chemării și crearea din ambiții personale a unei noi organizații tinerești; ne vedem siliți a demasca această manoperă, care sub scutul unui nume iubit de toți, încearcă slăbirea solidarității tinereții național-țărănesc. Prin intențiunea inițiatorilor de a forma o nouă organizație de tineri se adevăresc toate vorbele care s'au colportat odată cu strângerea semnăturilor.

Ținem cu această ocazie să declarăm solemn că toate încercările unor ziare de a semăna intrigă între membrii bătrâni și tineri ai partidului național-țărănesc nu pot prinde rădăcinii pentru că Chemarea tinereții național-țărănesc face parte integrentă și indisolubilă din corpul unitar al partidului național-țărănesc de care s'a atașat în timpuri cu mult mai critice și nu se va despărți nici în vremurile grele de azi sau mâine.

Chemarea a fost totdeauna un cheag al unității partidului național-țărănesc și ea funcționează în baza unui statut aprobat de dd. Iuliu Maniu, ca președinte al partidului, Ion Mihalache, vicepreședinte și Virgil Madgearu, secretar general al partidului. Deacea noi ne vom urma cu hotărâre și neclintire drumul în slujba idealurilor neamului românesc și a principiilor partidului, jalonate cu atâta pregnanță de d. Alex. Valda-Voevod: Nație, Țărănime, Rege.

„Chemarea
Tinereții Național
Țărănesc“